

РЕШЕНИЕ

№ 5723

гр. София, 13.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 15.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря М. Къскатийска, като разгледа дело номер **7175** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Жалбоподателят С. С. Р. оспорва решение на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране по т.1 от протокол № 80/24.06.2011г., с което му е отказана пълна проектантска правоспособност /ППП/ по част „Пожарна безопасност”. Изтъква, че изрично е заявил съгласието си да получи ограничена проектантска правоспособност /ОПП/, ако изискванията за предоставяне на PPP не са налице, поради което такава е трябвало да му бъде призната. Счита, че разпоредбата на §13 ПР ЗУТ предвижда изключение от правилото на чл. 7, ал.5 от ЗКАИИП, като урежда заварени случаи. Поради това моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката върната на ответника за вписване на жалбоподателя в съответните регистри като инженер с пълна или с ограничена правоспособност по част „Пожарна техника и безопасност”.

Ответникът – Управителния съвет на КИИП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Изтъква, че заявителят не може да бъде вписан в регистъра на проектантите с PPP, без да е получил ОПП, като в този смисъл е константната съдебна практика. Твърди, че заявление за вписване в регистъра на проектантите с ОПП не е постъпвало. Поддържа, че разпоредбата на § 13 ПР ЗУТ не създава изключение от правилото на чл. 7, ал.5 ЗКАИИП, като се позовава на съдебна практика на настоящия състав.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията

на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление-образец №3 от 11.02.2011г. подадени до Регионалната колегия на КИИП – [населено място], С. С. Р. е поискал да бъде вписан в регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност /ППП/. Със заключението си регионалната колегия е приела, че съгласно решение на УС не се присъжда проектантска правоспособност по част „ПБ” и е предложила на УС на КИИП да остави искането без уважение.

От попълнената със заявлението анкетна карта става ясно, че С. С. Р. е завършил висше образование във ВИ-МВР- факултет ПО и образователно-квалификационна степен – магистър инженер „Противопожарна техника и безопасност” и магистър строителен инженер по водоснабдяване и канализация през 1992г. и от 01.1995г. до 08.2009г. е работил в РСПБЗН последователно като инспектор, началник група и началник. Представена е диплома от Висш институт на МВР, факултет „Противопожарна охрана”, издадена на 10.09.1992г., съгласно която С. Р. е завършил курса по специалността „Противопожарна техника и безопасност” от направление „Строителство”. Призната му е гражданска специалност „Водоснабдяване и канализация – квалификация „строителен инженер по водоснабдяване и канализация”. Приложен е списък на изготвените от лицето инвестиционни проекти по част „Пожарна безопасност”, референция от [фирма], препоръки от главния архитект на [община] и кмета на [община], справка от началника на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението”. Със заявлението са били подадени и описаните в него документи, представени и с преписката.

На С. С. Р. е издадено удостоверение за ОПП рег. № 17036, за това, че той, като магистър-строителен инженер по ВиК е включен в списък на лицата с ограничена проектантска правоспособност и има право самостоятелно да проектира строежи от V-VI категория, съгласно чл. 137, ал.1 ЗУТ по части „Водоснабдяване и канализация” и „Конструктивна на ВК системи”. Съгласно удостоверение № 220/Н № Из-1971/2009, инж. С. С. Р. е завършил успешно курс – семинар по Пожарна безопасност, проведен на 10 и 11 юли 2010г.

На 23.03.2011г. е проведено заседание на Комисия по регистрите, създадена със заповед № К-080/14.12.2007г. на Председателя на УС на КИИП, на което заседание са разгледани постъпилите заявления от регионалните колегии с приложени документи за вписване в регистрите за ППП и ОПП. В съставения протокол № 03-КР, в таблица са отразени предложенията на Комисията до УС за вписване. За С. С. Р. е отбелязано „ Не – съгласно решение на УС не се присъжда ПП по част ПОЖБ”.

С писмо КИИП-143/09.05.2011г. председателят на комисията по регистрите уведомява заявителя, че са налице непълноти и неточности в заявлението и му дава 14-дневен срок да ги отстрани. С писмо от 19.05.2011г. са представени допълнителни документи от С. Р.. В същото писмо той заявява, че УС на КИИП е длъжен да се самосезира с искане за ОПП по част „Пожарна безопасност” и изразява съгласието си да получи ОПП.

На заседание на УС на КИИП, проведено на 24.06.2011г., по т.1 от дневния ред е прието решение за отказ инж. С. Р. да бъде вписан в регистъра за проектанти с ППП. Изложени са съображения, че той е вписан в регистъра за проектанти с ОПП със специалност ВиК. Подадено заявление е за вписване в регистъра на лицата с пълна проектантска правоспособност със специалност Противопожарна техника и

безопасност. Не може да се придобие ППП без лицето да е имало ОПП по същата специалност, т.е. ВиК. Прието е също, че инж. Р. не отговаря на изискванията на чл. 7, ал.5 ЗКАИИП, тъй като не е представил доказателства, че две години е работил по трудов договор с проектант с ППП по същата специалност. Решението е обективизирано в протокол № 80 от същата дата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Управителният съвет на КИИП в съответствие с чл.2 ЗКАИИП и в хода на процедурата по чл. 13 от закона.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на председателя на УС. Като мотиви следва да се отчетат и изказванията по време на заседанието на УС на КИИП, на което е взето решението.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на закона и е спазена процедурата, предвидената в чл. 12 от същия и в Наредба № 2 от 2004г. за проектантската правоспособност на инженерите, членове на КИИП.

Не се констатира и нарушения на материалния закон.

Съгласно чл.7 от ЗКАИИП, лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър", притежават ограничена проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара. Лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "ландшафтен архитект", "урбанист" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "бакалавър", които имат не по-малко от 4 години стаж по специалността, могат да придобият ограничена проектантска правоспособност и да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране за изработване на проекти на съответните части от проектната документация, след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара. По смисъла на [§ 1, т. 1](#) от ДР на ЗКАИИП, [Проектант](#) е физическо лице, притежаващо диплома от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", вписано в съответния регистър на Камарата на архитектите, съответно на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, както и лице с призната проектантска правоспособност при условията и по реда на [чл. 10](#) и [11](#), което има право да изработва устройствени схеми, планове и инвестиционни проекти в съответствие с придобитата правоспособност. Според ал. 5 на [чл. 7](#) от същия

закон, проектантите с ограничена проектантска правоспособност могат да придобият пълна проектантска правоспособност, ако имат стаж по специалността: 1. две години като служители по трудов договор с проектант с пълна проектантска правоспособност, или 2. четири години като проектанти на свободна практика или като служители по служебно правоотношение или по трудово правоотношение на основен трудов договор на длъжност, за която се изисква съответното образование.

Изложеното налага извода, че за да придобие едно лице пълна проектантска правоспособност на първо място е необходимо да е проектант, т.е. по отношение на него да са налице предпоставките на [§ 1, т. 1](#) от ДР на ЗКАИИП и на следващо място да отговаря на изискванията на [чл. 7, ал. 5 от ЗКАИИП](#), т.е. да има вече придобита ограничена проектантска правоспособност и съответния изискуем стаж по специалността. Само натрупаният стаж не е достатъчно основание за придобиване на ППП, ако лицето не е придобило преди това ОПП. Именно ограничената проектантска правоспособност е едно от условията за придобиване на ППП. Тълкуването на цитираните разпоредби показва, че за стаж по смисъла на чл.7, ал.5 следва да се приеме стажът, натрупан след придобиване на ОПП. Натрупаният преди това стаж се взема предвид в хипотезата на чл. 7, ал.2 от закона.

Неоснователни са доводите за нарушение на § 13 ПЗРЗУТ. Съгласно чл. 230 ЗУТ устройствени схеми и планове и инвестиционни проекти се изработват само от проектанти - физически лица, които освен техническа правоспособност по [чл. 229, ал. 1](#) имат и пълна проектантска правоспособност / наречена „специална” в редакцията на закона преди приемане на ЗКАИИП/. Условията и редът за признаване на пълна проектантска правоспособност се определят със закон. Със закона по ал. 1 се определят допустимите дейности, които могат да извършват лицата, притежаващи ограничена правоспособност. Законът, визиран от текстовете на ЗУТ, е именно ЗКАИИП. Съгласно § 13, ал.1 ПЗРЗУТ физическите лица, които притежават техническа правоспособност съобразно придобитата им специалност и квалификационна степен с документ за завършено образование до влизане в сила на този закон, притежават и пълна проектантска правоспособност по смисъла на [чл. 230, ал. 1](#). Алинея 4 на същия текст обаче предвижда, че до влизане в сила на закон по [чл. 230, ал. 1](#) физическите лица, упражняващи технически контрол на конструктивната част на инвестиционните проекти, се вписват в регистър към Дирекцията за национален строителен контрол при условия и по ред, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Тълкуването на разпоредбата, препращанията в нея и нейното систематично място показват, че нейната цел е до влизане в сила на ЗКАИИП тя да посочи лицата, които могат да извършват дейностите по чл. 230, ал.1 ЗУТ, за да не се блокира строителството като цяло, а не да признае някакъв вид правен статут по принцип и ex lege. Аргумент в този смисъл е и цитирана алинея 4, видно от която, дори и така наречената от §13 пълна проектантска правоспособност в определени случаи не позволява извършването на определени дейности без съответна регистрация. Освен това до влизане в сила на ЗКАИИП, редакцията на §13 ПЗР ЗУТ говори за специална, а не за пълна проектантска правоспособност. Терминът „пълна проектантска правоспособност” става легален едва след приемане на ЗКАИИП и затова такава може да се придобие само при условията на този закон. След влизането му в сила той е този, който урежда проектантската правоспособност и в самия него не са предвидени преходни разпоредби относно заварени положения. Идеята на законодателя е за въвеждане на по-строги изисквания за изпълнението на определен вид дейности в

проектирането и строителството, с оглед обществената сигурност.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че е следвало служебно да му бъде призната ОПП. Предмет на съдебния контрол по настоящото дело е законосъобразността на отказ за вписване в регистрите на проектантите с ППП. Заявление за признаване на ОПП не е подавано, а единствено в кореспонденция между страните пълномощникът на жалбоподателя е заявил, че ответникът е длъжен да се самосезира с такова искане. Административното производство пред ответника обаче не започва служебно, а само при постъпване на изрично искане. Няма пречка такова искане да бъде направено и след приключване на съдебното производство.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаване на оспорвания административен акт не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

На основание чл.143, ал.4 АПК и [чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения на администрацията следва да се присъдят разноски в размер на 450 лв.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Р. от [населено място], [улица] срещу решение на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране по протокол № 80 от 24.06.2011г., с което е отказано вписването му регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност.

ОСЪЖДА С. С. Р. да заплати на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране съдебни разноски в размер на 450 лв, на основание чл. 143, ал.4 АПК.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: